VOLUME 58, MAY 1, 1966 No. 9. szám — 1966. Május 1.

Evangéliumi Hirnök
GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JÉZUS mondá: "De előbb hiirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10.)

ÉDESANYÁM

A tudósok által meghatározott 12 "nagy" szó között ez a legédesebb szó ÉDESANYÁM. Volt valami alapja egyik gyermek kérdésének amidőn ezzel állt az édesanyja elé "Anyukám! Amikor keresztet vetünk és azt mondjuk, Atyának, Fiúnak . . . miért nem az anyát is?"

Filadelphiából indult világot áthálózó útjára "Anyák napja" ünneplése. Járzis Anna meghalt édesanyja iránti magatartása kezdte meg a térhódítást annyira feltünően, hogy 1914 május 9-én, nemzeti ünneppé deklarálta Wilson akkori elnök. Ma már csaknem minden művelt ország ünnepli ezt a napot.

Egész különös szeretettel kondul meg a szív harangja ezen a napon és hírdeti, hogy anyák napja van.

Három különböző melódiát búg ez a harang és három különböző irányba indítja meg a gyermeket.

Az első kellemes lágy hang s megindítja a gyermeket az édesanyja felé, hogy gyermeki csókkal, virággal, vagy valami ajándékkal fejeze ki szíve hálaját azzal szemben, akinek Isten után életét köszönheti.

A másik méla-bús hang, megindítja a gyermeket a temető felé. Megáll egy gondozott sírhant mellett. Alatta pihen porladozó teste annak, aki egész életén át másokért dolgozott, szenvedett, megbocsátott minden igazságtalanságot és szeliden elaludt . . .

A harmadik egy mély tompa hang s ez sokakat megindít a gondolat szárnyain, a tengerentúlra. Van ott valaki, akit felejteni nem lehet még haló porában sem. Fájdalmát fokozza az, hogy nem állhatott koporsója mellett. Személyesen nem kérhette bocsánatát számtalan kihágásáért, melyekkel szinte állandó szívfájdalom alatt tartotta azt, aki mindég tudott szeretni azért mert anya volt.

Az édesanya Istennek egy különös képpen kiválasztott és megáldott ajándéka.

Amikor karjain gyermeket ringat, "menynyei hivatás szentelt köntését hordja magán' Sajnos, de a legtöbben nem látják ezt. Talán még minden anya sem tudja felfogni ezt. Nem is enged lelkében hangot adni ennek a parancs szónak: "Vedd a gyermeket és neveld fel nekem!"

Az édesanya arca, nap, felhő és sóként pihen gyermekén, hogy erősítse, nevelje és megőrizze a romlástól. De jelenti ez azt is, hogy gyermekének örömeiben szemei úgy ragyognak, mintha a nap sugaraiban fürödnének állandóan. Csalódásaiban pedig, patakként öntik a fájdalmas könnyeket, amiért is ezek a könnyben mosogatott szemek, hamarább és mélyebben látnak mások szemeinél. Szépen illusztrálja ezt egyik költő az alábbiakban:

"A vándor legény hazaérkezik, de senki nem ismeri meg, még a mennyasszonya sem. Szomorúan indul tovább s arcán könny pereg végig s ekkor:

A templom felől anyja közeleg,
Isten hozott! és a hangja megremeg.
Keblére húll a vándornak zokogva,
Édes, édes fiam! Egyre ezt súgja.
Hév nap hiába barnította meg,
Megismerték az anyai szemek.

Az édesanya élete hasonló egy virággal átfont kereszthez. Hivatása nem rózsa egészen, de nem is kereszt, hanem a kettőnek összetétele. Életének rózsa napjait éli akkor, amikor a bölcső felé hajolva, alvó gyermekét nézi. Amikor reggel csókkal köszönti gyermeke és este így búcsuzik tőle. Amikor gyermeke előmenetelét látja és jó hírét hallja . . .

A NÉGY FEKETE LÓ

Lovat akartam gyermekkoromban,
S csak kérni kellett, már hozták nyomban.
Alighogy kértem már ott volt a ló
Kicsike mézeskalácsból való.
És én erre sírva fakadtam,
Anyám! Én nem ilyen lovat akartam.
Anyám! Én nem ilyen lovat akartam.

Alig hogy néhány év eltellett,
Nekem megint szép lovacska kellett.
Volt rajta nyereg s paplantakaró,
De ez sem kellett, mert fából való.
És én újra sírva fakadtam,
Anyám! Én nem ilyen lovat akartam.
Anyám! Én nem ilyen lovat akartam.

Később aztán, mikor férfi lettem,
A lovakat már el is feledtem.
Akkor egy aranyos kocsival óh!
Kapunkban állt meg négy fekete ló.
És én újra sírva fakadtam,
Anyám! Én nem ilyen lovat akartam.
Anyám! Én nem ilyen lovat akartam.

Anyámért jöttek, kit úgy szerettem,
És én erre újra gyermek lettem.
Mintha csak mondaná, nézz oda óh!
Milyen szép ez a négy fekete ló.
És én újra sírva fakadtam,
Anyám! Én nem ilyen lovat akartam.
Anyám! Én nem ilyen lovat akartam.

Ismeretlen költőtől.

De kereszté változik élete akkor, ha se reggel, se este nem veszik észre. Tőle mindenki vár, de neki nem tartozik snki, ha pedig kér egyenesen ráförmednek . . . Amikor azt kell tapasztalja, hogy gyermeke úgy magára, mint másokra csak szégyen és átok s szégyelnie kell magát miatta. . .

Csak a jó Isten tudja, hogy hány édesanyának okozott ez már korai halált. Hánynak lehetne fejfájára irni: "Meghalt, mert megölték és koporsóját gyilkosai állták körül".

Óh ti Istennek választott edényei! Titeket csak az tud megfizetni, aki az anyaság méltóságára emelt benneteket.

Ebben a tudatban vígasztalódjatok szomorúságaitokban s neki adjatok hálát az anyaságban észlelt legcsekélyebb szeretet mozzanatáért is!

M. A.

KERESZT ÉS JELENTŐSÉGE

irta: Némethy László

Igen emlékemben maradt a híres "Luther filmből" az a jelenet, mikor a küzdelemben lelkes Lutherre néz az ő öreg barátja és azt mondja neki "Márton, Márton, mikor rád nézek, mindig a keresztet látom".

Nem tudom hol, vagy miért vesztettem el magam is az ünneplésnek újra és újra átéltető erejét? Mert eljönnek ezek a napok, mint most is az 1966-os Nagypéntek és Húsvét. Amióta az Óceán eme partján rovom napjaim, látok sokféle egyveleg vallássos világot és hasonlóan egyveleg vallásos nézeteket, vagy ami még ennél rosszabb, vallási szokásokat. S így ünnepeket is másként ülnek, mint szoktuk mi otthon, a mi régi kis Magyarországunkon. Ott volt valami várakozás az ünnepek iránt. Volt valami áhitott értelme ezen napoknak. És volt emlékezetes utóhatása is. Itt látok néha korán kelő hiveket, kik napkeltekor akarják imádsággal ezt az ünnepet elkezdeni. Sokféle műsoros ünnepi istentiszteletet. Híres szónokok megjelenését. Rádiók és televiziók ünnepi megemlékezéseit és így tovább. És . . . és ez a legmeggondolóbb, nem érzek ünnepi hatásokat. Semmiféle rendkivüli belső változást, ha másra nem, ezekre az "ünnepi" napokra sem. S így felteszem én is, hát ha valaki rám néz, vagy az egész egyetemes keresztyénségre, látják-é a kummonisták, a mohamedánok, budhisták, de maguk a keresztyének is a KERESZTET?

Otthon még ma is kétnapos ünnepet ülnek karácsonykor, húsvétkor és pünkösdkor. Az emberek erre készülnek. Ezt hosszú vágyakozással várják. Itt csak azt tudom, — a karácsony kivételével, mert erről a hasznot váró kereskedelem túlzott méretekben gondoskodik, — hogy ez a közönséges szürke nap, Nagypéntek, és utána Húsvét jön. Nincs semmiféle különbség az egyik nap és a másik között. Azt az utcáról észrelehet venni, hogy Húsvét van, mert, főleg a hölgyek, — nagyon kiöltözködnek. A televizió ernyőjén parádét mutatnak, afajta belvárosi felvonulást, amihez Krisztusnak nem volt és nem is lesz köze. Nagyon hasonlit a latin államok bohócszerű karneváljaihoz, ami tökéletes azonos a kinaiak, vagy japánok sárkányos pogány felvonulásaihoz. Már pedig az advent igen fontos a lélek és az emberi szív számára. Hisz lényegében életünk tartalmának kellene lenni a nagy várakozásnak. Jön a vőlegény és azt illően lelkileg felöltözködve kellene várni. Senkisem tudja az idejét. S így mindig lámpáink teljes feltöltésével kellene várnunk a keresztyén Anyaszentegyház fejét, vőlegényét, Krisztusát. Biztosan szeget "üt" olvasóinkban a feltételes módi kifejezés, a "kellene" szó. És ez vád ellenem is, mert a helyes fogalmazás "KELL" Tehát Őt tisztán meghatározta.

Az ünneplési időt és arra való készülődést az anyagiak rabolták el tőlünk. Nem a lélek örömeit keressük, hanem a testiekét. A pihenést a jó étellel való kielégülést. Ruhák felöltését és nagy farizeusi arcot. Ezt az utóbbit lehet legjobban az egész keresztyén világon szemlélni, de tévedésbe ne essünk ebben én is benne vagyok. Ha valaki nincs így, az kivétel, de van, aki meggyónja, beismeri, hogy a bajok és hibák forrása tulajdonképpen én vagyok. Ma már elfelejtettünk saját életünk és világán belül önvizsgálatot tartani, de ezt nagy készséggel tesszük meg mások életében. S ezért nem önmagunkban, hanem másokban látjuk a hibát és az egész keresztyén világ lankadását, sőt teljes elvesztését. Ezért nincs haladás, ébredés, lelkiöröm, mert nem húllajtjúk könnyeinket tulajdon bűneink miatt. A nagy prédikációk hatalmas tömegekkel épúgy semmik, mint a kicsik szétforgácsolt keresztyén elbújásokban, ahol mások gyarlóságait latolgatjuk.

Nincsenek küzdők, Lutherek és mások, akikre ha ránéznénk Krisztust látnánk és keresztjét mögötte, mert ugyanezek hiányában élem én is napjaimat. Nincs is itt másról szó, mint újra meg kell térni. Mindennapon. Ne hogy elfelejtsük és nehogy valami színes szivárvány napba csomagoljuk annak emlékét, mikor alázatosan, megtört szívvel, bűntől való szabadúlásnak örömével azt állítottuk magunkról, hogy "megtértünk". Ugye mily régen volt. Hány és hány évtized szalad el és emlegetjük, ahelyett hogy minden napon úgy cselekednénk, ahogy akkor megfogadtuk.

Dávid és Pál apostol nagyon ismerte önmagát. Úgy kell magunkat is ismerni, nehogy hitben gőgösökké váljunk és el ne essünk. S ha elestünk emelkedjünk újra fel, mert ha ilyen folyamatnak vagyunk élői, magunkat látjuk Krisztus könyörgő zsáomolyánál, ahol értünk esedez. Nincs itt titok. Mindenki tudja, nem éljük keresztyéni életünket, mert nem rendelkezünk azzal a tulajdonságokkal, mint volt Krisztusban és tanítványaiban, őskeresztyénekben. Ezeken a külső szemlélő látta, hogy krisztusiak. Jó volna újra úgy élni és ünnepelni, hogy az emberek látnák rólunk mi várjuk Krisztust és éljük ünnepléseinkben, életünkben és cselekedeteinkben, mert ezek győzik meg őket, vagy tántorítják el a keresztyénektől és újra és nyomatékosan ez tőlem és tőled függ, aki azt mondja magáról, hogy hivő.

Négyszáz éves jubileumra készül a hazai Református Egyház

Debrecenben közre adták a hazai református egyház legnagyobb egyházkerületének, a tiszántulinak múltévi jelentését. Ezzel nevezetes egyházi jubileum előkészületei kezdődtek meg. 1965 februárjában lesz 400-ik évfordúlója, annak a deb-

receni zsinatnak, amelyen elfogadták, aláírták a II. Helvét Hitvallást, amely a heidelbergi kátéval együtt ma is hivatalos hitvallása az egyháznak. A zsinatot Méliusz Juhász Péter elnökletével tartották a tiszavidéki szeniorátusok képviselői. Tizenhét esperesség képviseltette magát ezen a jelentős eseményen, amelyet a magyarországi református egyház története "Alkotmányozó Zsinat"-nak nevez . . .

A jubiláris alkalomból elhatározták a teljes Szentírás újrafordítását, valamint a szentíráshoz készítendő írásmagyarázat elkészítését, mely évszázados hiányt pótol. Ez utóbbi kiadványsorozatot, öt kötetre tervezik. Az ünnepi sorozat első kötete a heidelbergi káté lesz, második kötete a II. Helvét Hitvaliás magyarországi történetére vonatkozó legújabb kutatásokat összegezi, a harmadik és negyedik kötetek, forráskiadványok közlésére szolgál, mig az ötödik kötet a milléniumtól napjainkig terjedő időszak teológiai és egyház történetét adja . . .

Az egyházkerületi jelentés több érdekes statisztikai adatot tartalmaz. A tiszántúli ref. egyházkerület lélekszáma 929,564 fő, 43 gyülekezetében 413 lelkipásztor és 50 segédlelkész teljesít szolgálatot 7917 presbiterrel együtt működve. Az egyházkerületben 31 lelkipásztornak, havi 1500 forint alatt van a jövedelme, 1500-2000 forint között 158 lelkipásztornak, 177 lelkipásztr 2000-3000 forint jövedelemmel rendelkezik és 33 lelkipásztornak 3000 forinton felüli jövedelme van.

Egyik hetilapból vettük ezt a nagyon érdekes jelentést.

M. A.

Az Amerikai Magyar Baptista Egyház Alhambra Californiában építendő imaház részére adakozók névsora:

Los Angeles és környékéről a Gyül. tagjai és barátai

Rev. Bertalan és neje $566.00; Galtai József és neje 500.00; Bruha János és neje 510.00; Vajda Katica 105.00; Matula Lajosné özv. 100.00; Jancsali Dénes és neje 1.015.00; Rev. Lipták és neje 30.00; Dr. Réti Géza és neje 15.00; Mrs. Helen Bence 20.00; Poca Ernő 50.00; Vadalma Etel 10.00; Szabó László és neje 500.00; Compos Imre és neje 100.00 Oszlánszki Lajos és neje 404.00; Rev. James Morask, 55.00; Mrs. Mary Dondra özv., 100.00; Mrs. Mary Dobra özv, 102.00; Nagy Edward és neje, 100.00; Novák Jimy, 25.00; Balogh Pálné özv., 69.00; Szász Jánosné özv., 53.00; Deutch Fondation 225.00; Suhgéker és neje, 115.00; Rev. Kovács Miklós, 100.00; Szász Daniel és neje, 55.00; Rev. Kress és neje, 50.00; Mrt. Mrs. Marshal 250.00; Németh Dávid és neje 100.00 Vicai és neje, 150.00; Veszpeler László és neje, 135.00; Pap János és neje, 35.00; Szász Árpád, 18.00 Lilian Jolly, 25.00; Mátyás Kálmán és neje, 155.00; Juhász Dániel és neje, 65.00; Gáspár és neje, 5.00; Kinda Ferenc és neje, 55.00; Kinda Anna, 100.00; Oszlanszki Gyula és neje, 100.00; Özv. Fülöpné, 10.00; Ken Ozenház, 2.00; Szász István és neje, 150.00; El Kimel, 5.00; Hotya Lajos, 1.000.00; Kóbori Péter és neje, 55.00; 525.50; Balogh Péter és nejet, 105.00; Oláh Sándor és neje, 55.00; Kazicskó János, 11.00; Kocs Sándor, 405.00; Herjecki Ferenc és neje, 58.00; Pálca Lajos, 1.60; A. J. Kudelka és neje, 25.00; Paraszkai Gábor és neje, 20.00; Rev. Ferkó Istvàn és neje, 25.00; Özv. Finta Sándorné, 10.00; Malis István és neje, 100.00; Bálint család, 1.000.00; Howard Stanly és neje, 100.00; Beny-May Stanly, 5.00; Nura Robert és neje, 500.00; Emery Kálmán, 10.00; John Asery, 5.00; Özv. Kinda Juliska, 25.00; Mátyás Ronald, 10.00; Szász Mária 5.00; Steinmetz Albert és neje 20.00 Gáll Bertalan, 50.00; özv. Poca Mary, 40.00; Pucel József és neje 100.00 ifj Szász Istvàn, 25.00; özv. Kinda Vilma, 50.00; Sándor Helén, 5.00; özv. Sándor Julia, 10.00; Hill Gábor és neje, 10.00; Hill József és neje 5.00; Mishel Nichol, 5.00; Névtelenek összesen, 109.00; Mária Matka Köz. 150.00.

CALIFORNIÁN KIVÜLIEK SZÖVETKEZETÜNKHÖZ TARTOZÓ TESTVÉREK:

Bulza Tivàdar és neje Florida, 25.00; Rev. Vér Ferenc és neje Dayton O. 100.00; Eibner József és neje Buffalo 50.00; özv. Dee Imréné 5.00 Szász János és neje Canton O. 20.00 Dohi Lajos Canton O. 10.00; Dohi Piroska Canton O. 10.00; Ferenc Istvánné 10.00; özv. Jatter Jánosné 9kron O. 100.00; Joseph Toth New-Burgh N. Y. 5.00; New Yorki magyar gyülekezet 100.00; Rev. G. S. Fasze és neje Ill. 10.00; Bene János és neje Florida 25.00; özv Molnárné Bridgeport, 10.00.

ÜNNEPELT A MENHÁZ

Örömteljes ünnepélye volt otthonunknak március 27-én ünnepelte fő épülete fennállásának 6. évfordulóját. Ez a szép modern épület hat évvel ezelőtt lett átadva rendeltetésének. Délelőtt hálaadó imaórát tartottunk Petre Gábor testvér vezetésével s megköszöntük Atyánknak ezt a nagy adományát. Az ebédnél jelen volt városunk Polgármestere Major Louis Búrns s elismerő szavakkal méltatta az ünnepély jelentőségét. Ez az épület dicsősége nem csak az otthonnak, hanem az egész városnak is — mondta a polgármester. Ezen az ebéden, amely beillett fényes banketnek is, mind az Otthon lakói, a polgármester feleségével és nővérével és a környéken lakó testvériség, Vér Ferenc testvér és kedves felesége vendégei voltunk kb. 75-80 személy. Ezt úgy értjük, hogy az ebéd számláját ők fizették, amiért is az Úr után övék a köszönet és ismét az elismerés zászlajával tüntetjük ki őket.

Az ünnepi műsort este tartottuk hét órai kezdettel. Egy pár ének és megnyitó ima után, amit Kurtz igazgató testvér vezetett és olvasott a bibliából, Vér Ferenc szövetségi elnök üdvözlő levelét olvasta fel, melyben köszöntötte az Otthon vezetőségét és lakóit, áldást kivánva az ünnepélyre és az ünneplőkre.

Hilka Jánosné nővér Chicágóból jött el, hogy élő szavakkal mondhassa el a menház lakóinak költözését Watervilietről Palma Bayre az ő irányítása alatt. Hárman tolószékben utaztak, de voltak többen, akik nagyon gyenge lábon álltak, de az Úr megsegítette őket, hogy ide juthattak. Kovács Ferenc testvér elbeszélte az új menház épületének átalakítását, hogy lakható legyen, amelyen ő is három és fél hónapig dolgozott feleségével együtt, de voltak mások is, akik hosszabb s rövidebb ideig dolgoztak rajta. Dobra Gábor, Király János, Wancha Sándor, s majd Vér Ferenc egy munkással és annak felesége, Legoza István és Steve György. Jó és szép

Folytatás a 7. oldalon

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
—o—
Published semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. ANTON MOLNAR
1370 Michigan Blvd.
Lincoln Park Michigan, 48146

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

SZERKESZTŐ ROVATA

ANYÁK ÉS GYERMEKEIK

Ha nem is teljes értelemben, de sok esetben az anyák formálják gyermekeik életüket. Stewart A. Jakab skót evangélista beszélte el a következő esetet :

'... Egy napon ismét emberek ezrei előtt játszottam és győztem ismét. Barátaimnak és ismerőseimnek egész serege vett körül s mindenki azt mondta, csodálatra méltó volt a játékom. Büszke voltam magamra, hogy ilyen naggyá lettem. Mikor este haza mentem, édesanyám nem szólt s nem kérdezett semmit. Csendben volt, mint legtöbbször. Ez a hallgatás dühössé tett. Anyám — kiáltottam rá — én ma sok ezer ember előtt játszottam és győztem! Tudod, hogy fiad a maga korabeliek között a legkiválóbb az egész országban? Tudod, hogy játékommal több 1000 fontot keresek? Mindenki büszke rám s csak te nem örülsz? Mondj hát valamit ! Édesanyám sírni kezdett: Jakab, kedves fiam, én is mondok neked valamit. Mielőtt még megszülettél volna, felajánlottalak Istennek, hogy hírdesd az Evangéliumot. És nekem nincs más vágyam, minthogy ez teljesüljön. Ezért mikor te későn jösz haza, én egész éjjel imádkozok, mert látom, hogy a Pokol felé haladsz, mégpedig olyan gyorsan, amilyen gyorsan csak az Ördög teheti. — Aztán át karolt gyenge karjával s azt kérdezte, mond miért nem jösz Krisztushoz? — De én dúrván lefejtettem az ölelő karokat és eltaszítottam anyámat magamtól. Aztán szitkozódni kezdtem. Végül ... arcul köptem anyámat! Menj a pokolba! — förmedtem rá újra —, inkább maradok futbalista és jussak a pokolba, mint evangélista legyek !

Nyugodtan lefeküdtem és hamarosan el is aludtam. 2-3 óra felé azonban felébredtem. Valaki ott térdelt ágyam mellett... Hallottam halk imáját: Óh Istenem, mentsd meg Jakobot most ... Ne engedd, hogy a kárhozatba jusson egy örökkévalóságon át ... Az Isten iránti vágy és a kételkedés nagy harcot vivtak bennem egymással. Isten csodálatosan hű imádkozó édesanyát adott nekem és tudom, hogy az ő sok imájának a meghallgatása volt az én megtérésem ..."

Monika szent Ágostont nevelt a latin teológia megalapítóját. Egy ékesen szóló embert.

Anna egy Sámuelt nevelt. Papot, bírót és prófétát egy népnek.

Eunika egy Timótheust a keresztyén világ mintaképét.

S ha azt keressük, hogyan volt ez lehetséges? A megállapításunk az, hogy megismertették velük Istennek terveit a Biblia alapján és azért lettek az isteni tervnek keresztül vivői.

Agrippina Nérót nevelt, aki később őt, szerető hitvesét és Róma legjavát ölette le. S egyszer így kiáltott fel. "Miért nincs a római népnek egyetlen feje, hogy azt egy csapással leüthessem!"

M. A.

ÜZENET:

N. N. Testvér. Menházi jelentését megkaptuk, s élve a felhatalmazással, kicsit igazítottunk rajta és leközöljük. A Jubileum címzést csak 25, 50, 100 éves ünnepélyek alkalmával szoktuk használni. Hinni merem, hogy ennek a kiigazítását nem veszi rosznéven. A gyász jelentést nem hozzuk le, mivel már hasonlót közöltünk. üdvözlet.

*

K. J. Testvérnő. A költeményeket megkaptuk, de sajnos, már későn. Csak jövő húsvétkor közölhetjük.

üdvözlet.

OSZD SZÉT...

Kenyér is van a táskában,
Édesanya tette félre ...
Megmelegszik a szívünk is
Ha emlékszünk az ízére.
Kevésből is bőven szelte,
Az járhatott az eszébe:
— Oszd szét a kenyered felét
S oszd a szíved szét egészen !

Édesanya kenyérkéje
Foszlós, fehér, csupa jóság ...
Bizony soknak nincsen ilyen
Morzsáját is fölkapdossák.
Egy-egy bús szem nagyon néz rá,
Éhes kis száj várná készen ...
— Oszd szét a kenyered felét
S oszd szét a szíved egészen !

Kenyered és erőd, eszed,
S mind, amid van, mind kenyér az!
Bármi jót adsz a szegénynek:
A szívedből piros vért adsz.
S ne félj, a szív el nem fogyhat ...
Adj, ahol kell, adj merészen.
— Oszd szét a kenyered felét
S oszd szét a szíved egészen !

Kenyérből, ha jó szív adta,
Piros vér lessz s szív lesz újra.
Ha bátor vagy, nincs szükséged
Sok kenyérre, nagy batyura ...
Csak a szíved legyen helyén !
Csak a karod legyen résen.
— Oszd szét a kenyered felét
S oszd szét a szíved egészen !

Isten megáldott bennünket gazdagon azért, hogy anyagi és szellemi segítséget nyújthatunk egy szenvedő, nélkülöző világnak. Sokan félnek ettől a feladattól és nagy felelősségtől. Inkább imádkoznak a bőség, dobzódás, vagyongyűjtés, önkecsegtetés oltára mellett, minthogy kűzdjenek, harcoljanak, égjenek, az önfeláldozás, nélkülözés, jóakarat, segítség és szánalom oltárán.

Molnár Balázs

NŐK ROVATA

Jegyző: Szerencsy Mária

Rovatvezető: Szerencsy Mária
105 Demott Lane, Somerset, N. J.
Női konf. elnöke: Bányai Andorné
Alelnök: Németh Lajosné
Pénztáros: Hajdu, Elizabeth

JÓZSEF ÉDESANYJA

A kis gyermek nevelését, ápolását és gondját legelőször és jó sokáig egyedül az édesanya veszi magára. Ha igaz az, hogy az ember nevelése és jellemformálási alapja az első hat esztendőtől függ, akkor ebben az édesanyának oroszlánrészt kell vállalnia. Ez azt jelenti, hogy az ember jellemformálódása leginkább az édesanyától nyert gyermekkori élményeken épül fel. A később szerzett tapasztalatok ezeket az első élményeket erősítik vagy romboljak, — tehát ezek a későbbiek sem közömbösek — de az emberi jellem alapszínezetét leginkább az édesanya szerepe dönti el.

Vizsgáljuk meg ebből a szempontból József életében és neveltetésében az édesanya szerepét! Tul sokat nem tudunk róla. Neve: Rákhel, történelmi fogalom és a Szentírás jóval halála után is megemlékszik róla. Tudjuk, hogy "szép termetü és szép tekintetü" volt s József valószinüleg tőle örökölte szép külsejét. (I. Móz. 29:17 és 39:6v.) Sokáig boldogtalan volt magtalansága miatt s lelkét a szégyen keserűsége és az irígység majdnem halálra sebezte. (I. Móz. 30:1.) Bánatát Isten elé vitte és Isten "megemlékezett Rákhelről és meghallgatta őt" (I. Móz. 30:22.) Tehát *imádkozó asszony* volt, aki meg is tudta köszönni amit kapott: "Elvette Isten az én gyalázatomat." (I. Móz. 30:23.) Elképzelhetjük, hogy gyermekét Józsefet, nagyon szerette s mig élt minden szeretetét reá pazarolta. De meg kell mondani róla azt is, hogy nem volt egész szívvel az Istené, mert otthonról ellopva, magával vitte a házi bálványokat és ékszereket s ezt még hazugsággal is tetézte. (31:19, 34-35 v.) Nem lehetetlen, hogy emiatt következett be korai halála is.

Rékhel kb. 4-5 éves koráig nevelhette fiát Józsefet és azalatt az idő alatt sokkal inkább édesanya volt, mint feleség. József történetéből ugyan később soha nem tűnik ki, hogy emlékezett volna az édesanyjára, de József sok lelkitulajdonságában ráismerünk a korán elhúnyt édesanyjára. Igy pl. a szép szeretete, a nagyratörés, de a szenvedés, a megaláztatás bátor elviselése is Rákhelre mutat. József számára igen nagy veszteség volt az édesanya korai halála, annak sok emberi gyarlósága ellenére is.

S engedtessék meg, hogy itt, éppen József történetére hivatkozva, hadd hajtsam meg néhány gondolatban a *legmélyebb tisztelet-zászlaját az édesanya géniusza előtt. Velem együtt tegye ezt minden hivő ifjú és leány, hogy tanúljuk meg sokkal jobban tisztelni és szeretni édesanyánkat, mint eddig tettük.*

Az édesanya küldetését talán legjobban azzal a divatos mondattal jellemezhetném: "Szív küldi szívnek szivesen!" Az édesanya gyermeke számára napsugár, aki érzi, hogy legszentebb hivatása és eszménye: mindennap egy sugárral többet adni. Igaz, hogy sokszor megjelenik a könnyek gyémántja is, hogy ezzel még gazdagabb legyen az élete. Az anyai könny valóban az emberi élet egén ragyogó csillag. Szépen fejezi ki az anyai könnyekről a költő:

"Amig egy anyának könnyei peregnek,
Addig a gyermeke megmarad gyermeknek."

Talán egy nyelv sem tudja olyan szépen csengőn kifejezni a névvel az édesanya fogalmát, mint a mi nyelvünk. A magyar nyelv tele van képpel, hasonlattal, szépséggel és gazdagsággal. De van egy szó, amelynek nincs változata, nincs szinonímája, mert ebben benne van a nyelvnek minden kincse és lelke. Ez a szó: édesanya. Itt nem émelygős, hanem természetes is és zamat az "édes". Más nyelvben sehol sem "édes" az anya.

Ha valakinek a lelki finomságát akarom megmérni, megfígyelem, hogyan szólítja az édesanyját. Lehet szeretettel mondani azt is: anyám, anyukám, mama stb. de egyik sem cseng olyan kristálytisztán, mint "édesanyám." Az sem mindegy, hogy mennyi szeretettel mondom ki édesanyám nevét. Ezt a szót dúrván, türelmetlen hangon nem lehet, nem szabad kiejteni. A költő ezt igy fejezi ki:

Nem mondom, hogy te vagy
Legjobb a világon,
Csak annyit mondok, hogy
a lépted is áldom,
S imádságra nyílik
Neveddel a szám,
Édesanyám!

(Baja Mihály)

Csodálatosan nagy és szent dolog az anyaság, amely a kis csecsemőjét éppen úgy tudja szeretni, mint meglett s az élettől megtört fiát. Ezt a szerepet senki sem tudja pótolni.

Józsefnek egész életén át hiányzott a korán sirba hanyatlott anyai kéz. A költő csodásan érzékelteti ezt közismert soraiban:

"Mi ő nekünk, azt el sem mondhatom,
Mert nincs rá szó, nincsen rá fogalom.
De megmutatná a nagy veszteség,
Ha elszólítná tőlünk őt az ég..."

Ezért kell még életében megmutatni iránta érzett szeretetünket és hálánkat. És ha mindent megteszünk, akkor is adósok maradunk. Elmondhatjuk a költővel mi is:

Hogyha minden csillag csupa gyémánt volna
Minden tavaszi rügy legtisztább gyöngy volna
kamatnak is kevés, nagyon kevés volna.
Hogyha minden folyó lelkemen átfolyna
a ezer hálamalom csak zsoltárt mormolna,
az én köszönetem igy is kevés volna.
Hogyha a föld minden szinmézét átadom,
az ő édességét meg nem hálálhatom."

Édesanyák! Ti se felejtsétek el soha szent hivatástok értékét és *adjatok hálát mindennap, hogy Isten édesanyává tett titeket.* És ne felejtsétek el, hogy Isten után tőletek függ gyermeketek lelkivilágának és jellemének megalapozása. Ha Joké-

bed hite által nyerte Mózest a hit emberét és Anna imája által kapta Sámuelt, az ima emberét, akkor a ti hitetek, imáitok és életpéldátok is megragadó hittel és erővel viheti Isten felé gyermekeitek szívét.

UTOLSÓ IMÁDSÁG

Első lépésemtől nyomon kísért,
védett, mint hősi vért...
Mint tiszta dallam
ölelte körül életemet halkan...
Mélység ha vont, nem engedett zuhanni,
mint szárny, segített menny felé suhanni,
s az éjszakában mint csillag világolt...
Édesanyám, az imádságod!

Ahányszor utam sírodhoz vezet,
mindig látom összekulcsolt kezed.
Nem rejtheti el sírhalom koporsó.
S fülembe cseng csodálatos utolsó
imádságod... hiszen
mint drága örökséget őrizem.

Ugy imádkoztad el önkivületben...
Éjjel. Szóltál, hozzád siettem.
"Csitt!" kedves kezed intve mozdult.
"Templomban vagyunk. Imádkozunk!"
Bim-bam! Harangok szólaltak meg lágyan
a minden édesanyák templomában,
s én néma áhitatban
három kérésedet hallgattam:
"'Áldassál Úr Jézus Krisztus!
Őrizd meg gyermekeinket!
Adj nekünk békességes aluvást.
"Ámen!" — Nem kértél semmi mást.
Ki kérhetnék ennél többet, nagyobbat?

Kinnt a csillagok csendesen ragyogtak...
Kéréseidnek könnyű szárnya kelt...
Távol láthatatlan kar énekelt...
És a harangok zengtek, zúgtak lágyan
a minden édesanyák templomában.

Azóta jól tudom,
hogy imádságod kísér az úton,
ahogy eddig kisért.
Őriz, mint hősi vért...
mint tiszta dallam,
öleli körül életemet halkan...
Mélység ha húz, nem hagy zuhanni...
Mint szárny segít a menny felé suhanni...

Északában mint csillag vet világot
Édesanyám, az a fedhetetlen
utolsó imádságod.

T. E.

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

HIREK A MENHÁZTÓL

Karácsony és újévi ünneplésünket gazdagon megáldotta az Úr. Már az ünnepek előtti héten minden nap ünnepi hangulatban voltunk, mivel a környéken levő elemi és felsőbb iskolákból egész osztályok, cserkész csoportok jöttek és karácsonyi énekekkel örvendeztették az Otthon lakóit. Program után pedig, hűsítőt és süteményt szolgáltak fel.

Karácsony estéjén az Otthon karácsonyfa ünnepélye volt megtartva, gazdag műsorral. A programot egy bibliai játékkal zártuk be, amelyet Petre Gáborné, Kovács Ferencné és Attila Tivadarné nővérek készítettek és vezettek le. Majd ajándékok lettek kiosztva az Otthon lakói és vendégei között. Lélekben gazdagodva távoztunk szobáinkba és otthonainkba.

Istentiszteleteink Kurtz Lajos igazgató testvér vezetésével zajlanak le. Az angol részen ő hírdeti az igét, a magyar részen pedig Petre Gábor és Attila lelkipásztorok prédikálnak és Smenyák Pál testvér.

Az ünnepek alatt kiváló vendégei voltak az otthonnak Cook Vllmos testvér Kurtzné testvérnő fivére Passaic N. J.-ből. Ő az ottani első baptista gyülekezet orgonistája és karmestere. Amig velünk volt a kiváló zenetehetségű Cook testvér, készséggel szolgált az énekek és az énekkar vezetésében az orgonával. De nem kímélte gyönyörű bariton hangját se, szóló és az erős szoprán hangú nővérével duettban is énekelt, több alkalommal, mennyei hangulatot varázsolva istentiszteleteinkbe. Az Úr áldja és tartsa meg őket hangjukkal egyben az Ő dicsőségére és népe örömére!

Az ünnepnapok estéin, ének-istentiszteletekkel dicsőitettük Urunkat és rövid beszédek, vallástételek és szavalatok által épültünk lelkileg. Leírhatatlan örömökben és áldásokban volt részünk Urünk földre jövetelének emléknapján és újév napján is. Itt említjük meg, hogy a hétköznapi imaórák is olyan áldás közvetítők voltak, mint az ünnepi és vasárnapi összejöveteleink. Egy vendég prédkátor meg is jegyezte: "Nincs amerikában még egy ilyen imaóra, amelyen az Otthon lakói mindnyájan és mindég jelen legyenek (kivéve a betegeket). Ez a magyarázata áldásos voltának". Ezeknek az imaóráknak vezetését, volt diakonus testvérek vezetik. Kovács Ferenc, Smenyák Pál, Simon Gyula és Biró Miklós. Az angol részét pedig, Kurtz igazgató testvér. Valóban mondhatjuk, hogy ezek az imaórák Istenünk áldásainak kegyelmi csatornái.

Fizikai áldásokban is részesültünk. Igaz, hogy Kurtzné nővér homloka sokszor redős a konyhai munka irányításában, de az Úr mindég segített ott is. A hivő lelkek fülei a távolban is meghallják a segély kiáltást s szíveik megérzik, hogy valahol rájuk szükség van. Ilyesmi történhetett itt is, mert az ünnepek előtti napokban megjelent az otthonban Majoros Lajosné nővér Edgewaterből. Eljött segíteni a konyhai munkában az ünnepekre. Készítettek süteményeket, csigát, tésztát gyúrtak, de volt is minden bőven és Kurtzné nővér homlokáról is eltüntek a ráncok.

Január második felében egy új vendég érkezett, Bánkuti Lajosné nővér. Eljött pihenni és gondjaitól szabadulni. Először volt itt, de mintha ide tartozott volna mindég is ismert is mindenkit. S akivel szóba állt, az érezte, hogy szavaiból s lelkéből lelki melegség és élénkség sugárzik. Pihenését úgy gondolta megoldani, hogy szolgálatban fog legjobban pihenni és felüdülni. Szolgált is úgy a lelki, mint a fizkai vonalon. Bekapcsolódott az énekkarba s alig volt összejövetel, hogy ne szolgált volna, elbeszéléssel, elmélkedéssel vagy szavalattal. Zamatos magyarsággal mondott szavai utat találtak a szívekbe. A konyhán pedig, a sütés-főzés művészetével megjelentette asztalainkon a diós, mákos kalácsot és kifliket. Túrós diós káposztás tésztát. Az Úr kiváló tehetségekkel áldotta meg őt fizikai s lel-

ki téren is és ezt szeretettel osztotta meg velünk. Az Úr áldja és pótolja gazdagon itt hagyott erejét !

Február elején nagy készülődést vettünk észre úgy az otthonban, mint a közel környékben is s amikor ennek indító oka felől érdeklődtünk megtudtuk, hogy jön a Menház nagy bizottsága évközi gyülésre. Hamarosan meg érkezett Balla György lelkipásztor New Yorkból, egy héttel a gyűlés előtt s így jó alkalom kinálkozott igehírdetési szolgálatát élvezni. Az igazgató testvér meg is ragadta az alkalmat s már a következő alkalommal őt kérte fel az igehírdetés szolgálatára és az úrvacsora kiosztására is. Meg is jegyezte Balla testvér, hogy az Úr szolgájának nincs pihenése. De Jézus is azt mondta, hogy Atyja munkálkodik és Ő is munkálkodik. S nem lehet a szolga nagyobb az ő Uránál. Huszonkettedikére aztán meg érkezett a teljes bizottság. Vér Ferenc, Dr. Udvarnoki Béla és Molnár Balázs lelkipásztorok és Schaffer Ferenc, Németh Lajos, Kish Elemér Steg Mária, Attila Tivadarné és özv. Stumpf Árpádné. Kish testvér egész családjával jött. Gyülésezésük ideje alatt sok áldásban volt részünk, csak azt sajnáltuk, hogy nagyon hamar eltelt az idő s a tanácskozásoknak vége lett és búcsúzni kellett. Kicsit az enyhítette a helyzetet, hogy nem mentek el egyszerre és akik maradtak azokkal társaloghattunk és személyesen is közelebbről meg ismerkedhetünk velük.

Március első vasárnapján az Úr asztalához járultunk s az emlékjegyeket abból az úrvacsorai készletből élveztük, amelyet Stégné testvérnő ajándékozott az otthonnak. (Úgy tudjuk, hogy ezt hivatalosan is megköszönték neki.)

Az említett három hónap alatt voltak turista vendégeink is, hosszabb vagy rövidebb ideig. Jöttek az Északi hidegről a mi örök melegünk alá. Rev. Crossman és neje, a sokak által ismert Tóth Ilona testvérnő, mint régen, most is mosolygó arccal, előzékeny, barátságos s mindenkinek segíteni akaró magatartásával, mindenkit megnyert. Már az első vasárnap bekapcsolódott az énekkarba s mély alt hangjával nagyon szép szolgálatot tett. Délutánonként pedig, zongora játékaival szórakoztatta az Otthon lakóit. Egy másik kedves házaspár, Bodolán Miklós és kedves felesége volt, akik Ohio-ból jöttek a telet itt tölteni. Bodolánné is hamar feltalálta magát köztünk s mindjárt ott énekelt ő is az énekkarban és segített a konyhai munkában. Majd jött Simon Gézáné, Elza. Ez a két asszony nagy segítségnek bizonyult a turisták által megszaporodott konyhai munkánál. Simon Gézáné nagy mestere a sütésfőzésnek. Az Úr áldja és tartsa meg őket, hogy jövőre is élvezhessük művészetük gyümölcsét !

Voltak aztán vendégeink rövidebb időre. Ezek között üdvözöltük Dr. Kontz Emilt és kedves feleségét. Ittlétük nagyon áldásos volt otthonunk részére. Velünk volt pár hétig Paulick András testvér is kedves feleségével. Március elején mgérkezett Iván Mihály testvér is feleségével, akik magukkal hozták Lovas Józsefet és feleségét akik szintén nagyon jól érezték magukat környezetünkben s azzal búcsúztak, hogy jövőre ismét meglátogatnak bennünket. Nagyon megtetszett nekik az Otthon rendje, a lelki légkör és a Menház lakóinak lelkikapcsolata együtt. Mind ezeket emlékül vitték magukkal.

Hálás szívvel jelentjük azt is, hogy a helyi angol gyülekezet Nőegylete, születésnapi ünnepélyt rendez nálunk minden hónapban azoknak tiszteletére, akik abban a hónapban töltik születésük évfordulóját. Ilyenkor hoznak egy nagy tortát "Happy Birthday" felírással s fagylaltott és más hűsítő italt szolgálnak fel és így töltenek velünk egy kedves délutánt.

Örömmel üdvözöltük körünkben Butku Pál testvért és kedves feleségét akik véglegesen le is telepedtek itt, a saját otthonukban. Kívánjuk rájuk az Úr áldását és gondviselését. Legyenek boldogok tovább az Úrban és a testvéri közösségben !

Utólag megemlítjük, hogy közismert és szeretett Stumpf Lajos testvér temetésére több helyről jöttek gyermekei, rokonai és jó barátai, akik közül velünk maradtak páran a legközelebbi vasárnapig és résztvettek az istentiszteleten és velünk ebédeltek. Mi örültünk annak, hogy megoszthattuk velük Urunk áldásait. Néhai Stumpf Árpád lelkipásztor felesége velünk maradt több ideig, aki mosolygós arccal, színpatikus megjelenésével, hivő magatartásával, lelki melegséget sugárzott és vigasztalást bátorítást osztogatott. Rövid köztünk időzése, nagyon áldásos volt.

Egy bentlakó.

Folytatás a 3-ik oldalról

ÜNNEPELT A MENHÁZ

munkát végeztek s elkészítették az otthont új lakók részére. Ezután Balla György testvér beszélt az Otthon telepének a kiválasztásáról és megvételéről. Attila testvér és kedves felesége, valamint Petre Gábor testvér, elbeszélték az Otthon mű és élelmiszereinek szállítását és a nehézségeket, amelyek az úton adódtak. Végül Gazsi István testvér beszélt a Menház születéséről és a kezdet küzdelmeiről. Minden egyes előadó igazi történelmi jelentőségü epizodót mondott el, amit érdemes volna az Otthon történelmébe foglalni. Minden egyes felszólalás után elmondhattuk: "Mind eddig segítetta z Úr." Térjen az Ő szent nevére minden dicséret és dicsőség!

Ének és imával zártuk ünnepélyünket s aztán fagylalt és sütemény mellett szórakoztunk még megállapítva, hogy sok áldásban részesített bennünket az Úr.

Egy résztvevő

AKIK ELMENTEK:

CLEVELAND

Shaker-téri Gyülekezet

Mire ez a hír nyomdafestéket lát, nem lesz hír, mert már elterjedt, hogy STUMPF LAJOS az amerikai magyarság egyik kimagasló alakja az örökhazába költözött.

Ő nemcsak a magyar baptista körökben volt nevezetes egyén, hanem mindenütt, ahol megfordult. Az Urnak 1912. évében McKesporton lett prédikátornak felavatva és azóta utolsó leheletéig az is maradt. Úgy értve ezt, hogy minden tette, minden kijelentése, egyszóval egész élete azé lett, akit Urának, Megváltójának ismert el és szolgálta hiven, magyar becsülettel életének minden idejében.

Amilyen volt ő a gyülekezetekben, ahol szolgált, olyan volt ő hőn szeretett családjában. Soha embertől még nem hallottam olyan gyönyörű családi életről szóló bizonyságot, mint tőle. Nem is nevelt ő "beatle fiúkat" hanem olyanokat, akik mindig nagy szeretettel és tisztelettel vették őt és kedves, immáron özvegyen maradt hitvesét körül akiről szintén, mint férj a legszebb történeteket mondott. Igaz és őszinte ember volt. Biztonságos tudatban élte éveit, mert az élete sziklán nyugodott, jövőbeli házát is erre építette. Tudta honnan jött és azt mégjobban hová megy.

Nagyon kevés igehírdetőről lehet azt állítani, hogy életének minden cselekedete a magyarságé és családjáé volt és ez beolvadt, eggyéforradt az Örök Isten ember számára meghatározott tervébe.

Mint apa sokszor említette azt a roppant küzdelmet, amikor Amerika azzal a hihetetlen gazdasági küzdelemben volt, mely az egész világra kiterjedt, hogy mily nehéz volt munkával a folyton növekedő családot ellátni és a gyermekek taníttatására, neveltetésére a pénzt előteremteni. Mert hogy is lehetett volna arról szó, hogy egy régi prédikátor a roppant alacsony fizetésből gyermekeit egyetemekre küldje? Ő és mindig vele lévő hüséges hitvese megtették. És ma? Vagy még nem is olyan régen ezelőtt? Hányszor és hányszor láttam ezeket a gyermekeket, az unokákkal az ő nagyszerű hajlékában összejönni. A szülőkről való tökéletes és boldog gondoskodást eredményezte az ő áldozatos és fáradságos élete. Igy fizették azok a hűséges szerető gyermekek vissza apjuknak anyjuknak értük való küzdelmeket, hogyteljes egészében minden gondjukat magukra vették. Aki látja ezt a kiforgatott világot, mely azért oly szegény hogy az emberi szeretet önzéssé vált, mert nem ilyen családok élnek, mint ők. Ennek pedig egyszerű alapja az a gyermeki őszinte hit, amivel őket Istenhez fűzte. Ez szikla volt. Megingathatatlan a sok féle életzivatarban. Nem hajlottak semmiféle irányú szeleknek, nem zökkentette őket ki mézes-mázos igéretek és anyagi kecsegtetések az életnek másfajta mezeiről. Annak maradt, aki volt. Úgy szerették őt gyermekei, mint ő az édesanyját, akiről oly gyakran hallottunk tőle. Amióta megismertem, senkitől nem szereztem annyi bölcs élettapasztalatot, mint tőle. Az a örökké mosolygó arc, boldog volt az Istennek hitében. A legszebb béke, legtökéletesebb emberi életnek értelme lakozott benne.

Kitűnő hangja volt. Nagyon szeretett énekelni. Hisz igaz az, aki énekel, kétszer imádkozik. Utcasarkok voltak az ő fellépő helyei. Megálltak az emberek őt hallgatni. Aztán műsoros estéken amikor csak felkérték, mindig szivesen eleget tett. Egyik alkalommal, valahogy elcsuklott. Abba hagyta az éneklést és mindjárt azt mondta "látják a testvérek, ha most az operában énekeltem volna, elvesztettem volna állásomat". De mivel az Urnak szolgált, életében sohasem vesztette el munkáját. Nagyon szerettük tőle hallgatni "Az Úr csodásan működik" és "Nagy vagy Te Isten" című ősi magyar zsoltáros dallamú énekeket. Ezek a csodás énekek kétszeresen járták át szívünket és gazdag boldog érzelmeket gerjesztettek bennünk, főleg azokban , akik az európai zűr-zavaros viharai vetettek erre a partra.

Oly sokat tudnék róla irni. Hisz gazdag volt, — habár vagyona csekély, — de az Urban. És ez áradt szét mindenkire, akivel csak érintkezésbe került. Öreg Stumpf Lajos igazi ember, igazi igehírdető, Úrnak hűséges szolgája volt az utolsó leheteig.

Nagyszámú barátai, ismerősei az ő kedves gyermekei és unokái, de legjobban az ittmaradt özvegye osztoznak abban a bánatban, ami elvesztése miatt köztünk támadt. De tudjuk, hova ment. Neki csillagos koronája van. Biztos úgy fogadta az Úr "jól vagyon, nagyon jól hű szolgám, gyere csak be, abba az örömbe, amit én adok néked".

Temetésén az ő fiatal munkatársai ott voltak. Rev. Molnár Balázs, Rev. Udvarnoki Béla, Rev. Attila Tivadar, Rev. Petre Gábor, Rev. Balla György, akik szolgálták. Aztán hat gyermeke és 10 unokája valamint sokan mások és a magyar Baptista Szeretet ház öreg lakói.

A Shéker-téri gyülekezet tagjának maradt végig és azt akkor is, kedves hitvesével fenntartották, mikor innen 1963-ban Flóridába költöztek, ahol immáron ő örökre elköltözött. Állíthatjuk róla, emléke valóban áldott. Úgy vélem, amit én kihagytam, majd megírja hivatalosan a Magyar Amerikai Baptista Szövetség, hisz ő oszlopa volt, alkotója és erős fenntartója.

Végül mint egyik barátja és a Gyülekezet búcsút mond így is öreg, kedves, mindig mosolygós Stumpf Lajos igehírdetőnek és kérjük a vigasztalás Istenét adjon enyhülést és megnyugvást az ő szívbéli gyászolóinak. A viszontlátásra elköltözött Lajos Bátyánk, üzeni ez a Gyülekezet szeretetből neki, hitvesének és gyermekeinek egyaránt. L. Némethy

Gyászjelentés CALIFORNIÁBÓL

Villám gyorsasággal szaladt szét a hír január 16-án este arról, hogy Dávid Mihály testvért egész váratlanul, haza szólította az Úr 6-7 óra között, amig a család a gyülekezetben volt. Ő otthon maradt, mert még valamit elakart végezni . . .

Megboldogult testvérünk 1887 ápr. 17-én született Erdélyben Kisküllő Újfaiú községben. 1910-ben jött amerikába s Canton Ohio-ban lakott 1941-ig. 1940-ben fogadta el Jézust személyes Megváltójának s amikor 1941-ben Los Angelesbe jött, azonnal csatlakozott gyülekezetünkhöz. 1952-ben szomorúság érte, mivel Mihály fiát elvesztette a Koreai háborúban. 1956-ban pedig, első feleségét hívta haza az Úr. 1957-ben újra nősült, feleségül vette özv. Fehérvári Helén testvérnőt. 1962-ben egy kedves gyermekkel ajándékozta meg Isten őket, akiben boldogságukat és örömüket találták az utóbbi négy év alatt, akinek további nevelése az özvegyen maradt édesanyára maradt.

Temetése nagy részvéttel történt 20-án a Rose Hill sirkertbe.

* * *

Özv. Kis Eszter testvérnőnk, március 4-én húnyta örökálomra szemeit 97 éves korában. Temetése 8-án történt a Forest Laur temetőben. Testvérnőnk egyik alapító tagja volt a Los Angeles-i gyülekezetnek. Az utóbbi több mint tíz évet, a San Gabnél-i keresztyén otthonban töltötte.

F. D.